

τῆς εἰς τὰ κεντρικὰ διαμερίσματα τῆς χώρας, ἐκτὸς εἰς λίαν περιορισμένης ποσότητος· ἰχθὺς δὲ οἵτινες τώρα πωλοῦνται πρὸς ἕν σελίνιον τὴν λίτραν τότε εἶχον δύο καὶ τρία. Δὲν πρέπει πρὸς τούτοις νὰ λησμονήσωμεν πόσον συνετέλεσεν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν ἡ χρῆσις τοῦ πάγου. Πρότερον σχεδὸν πάντες οἱ ἰχθὺς πλὴν τοῦ ὀνίσκου καὶ τῶν *ρεγκῶν* κατηναλλίσκοντο εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς ἀκτῆς μέρη, πολλάκις δὲ δὲν ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς λίπανσιν τῶν ἀγρῶν· νῦν οἱ πλείστοι τῶν ἰχθύων ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ἀκτῆς τίθενται ἐντὸς πάγου, ἀποστέλλονται δὲ εἰς τὰς μεγάλας ἀγοράς· μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν, ἐπανατίθενται εἰς πάγον καὶ ἀποστέλλονται εἰς ἑτέρας ἀγοράς, ἐνθα ἀγοράζονται ὑπὸ τῶν μικρεμπόρων, οἵτινες καὶ αὐτοὶ τοὺς διατηροῦσι νωποὺς μὲ πάγον ἑωσὺ ἀγορασθῶσι πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκογενείας. Ὑπελογίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1861 ὅτι ἐπωλοῦντο ἐτησίως ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ Λονδίνου 4,050,000,000 νωπαὶ ῥέγκαι, περὶ τὰ 500,000,000 γαρίδες, 9,797,760 ἐγγέλυς, 406,080 σαλαμόνες, 400,000 ὀνίσκοι, πλὴν ἀπείρου ποσότητος ἐτέρων ἰχθύων ἡτινος σημασίας καὶ ἀξίας. Καίτοι ἡ Ἀγγλία ἔχει μείζονα παραλίαν τῆς Σκωτίας καὶ οἱ ἰχθὺς εἰσὶν ἀφθονώτεροι καὶ ποικιλώτεροι, κατ' ἀναλογίαν ὅμως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς ἡ Σκωτία εἶναι κατὰ πολὺ υπερτέρα τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἀλιείαν, αἱ δὲ ῥέγκαι αὐτῆς ἀποτελοῦσι τὴν σημαντικωτέραν βιομηχανίαν ἐν Εὐρώπῃ μετὰ τὴν ἐν Νορβηγίᾳ τοιαύτην. Ἡ ἀλιεία τῶν *ρεγκῶν* τῶντι παρέρχει 3,000,000, λίρῶν στερλ. ἐτησίως καὶ ὑπελογίσθη ὅτι ἡ ἀξία τῶν *ρεγκῶν* τῶν ἐκφορτωνομένων ἐν τοῖς σταθμοῖς τοῦ διαμερίσματος τοῦ Ἀβερδὴν εἶναι μείζων δλοκληροῦ τοῦ ποσοῦ τὸ ὅποιον ἡ μεγάλη καὶ λίαν καλλιεργημένη ἐκείνη κοινότης ἀπολαμβάνει ἐκ τῶν μισθωμάτων τῆς ἀκινήτου κτήσεως. Ἐν τῇ Σκωτίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν λέμβων αἱ ὁποῖαι ἡσχολοῦντο τὸ 1878 εἰς τὴν ἀλιείαν τῶν *ρεγκῶν* καὶ τοῦ ὀνίσκου, ἀνῆρχετο εἰς 14,431, παρείχετο δὲ ἐργασία εἰς 46,529 ἀλιεῖς καὶ παῖδας, 976 ταρσευτάς καὶ 1984 βαρελοποιούς πλὴν τούτων ἡ βιομηχανία ἐκείνη ἀπασχόλει καὶ 40,537 ἕτερα πρόσωπα.

Ἐκ Σκωτίας προμηθεύεται ἡ Ἀγγλία τὸν σαλαμόνα ἡ δὲ ἀλιεία αὕτη μόνη ἀποφέρει τὸ στρογγύλον ποσὸν 300,000 λίρ. ἐτησίως. Ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν ὁ σκωτικὸς σαλαμών ἦτο περιζήτητος καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην· ἦτο λίαν ἀξιολύλευτον ἕδесμα παρὰ τοῖς μοναχοῖς τῆς Γαλλίας. κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος ἡ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἰακώβου τοῦ πρώτου ἀπέστειλε δῶρον ἐκ τοῦ «βασιλικοῦ ἰχθύος» εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς τὴν δούκισσαν τοῦ Κλάρενς.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀλιεία οὐδεμίαν ἔχει πρόοδον ἀλλὰ διατελεῖ ἐν τοῖς σπαργάνοις ὡς ἦτο καὶ κατὰ τὴν τουρκικὴν δεσποτείαν. Ἰσως ἡ ἔλλειψις τῶν μέσων πᾶς συγκοινωνίας δὲν ἐνθαρρύνει τοὺς ἐπιχειρηματίας

κατοίκους εἰς ἐπαύξεισιν τοῦ πλουσίου τούτου κλάδου τῆς βιομηχανίας. Ἄς εὐχρηθῶμεν νῦν ὅτε ἐπὶ θύραις κεῖται ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ὅτι θέλουσιν ἐπὶ ὠφελῆθαι οἱ ἡμέτεροι τῆς ἀπείρου ἐκτάσεως τῆς ἑλληνικῆς παραλίας ὅπως μεταχειριζόμενοι τὰ μέσα δι' ὧν ἡ ἀλιεία σήμερον προήχθη, κατακλύσωσι τὰς ἀγοράς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑγειοῦς ἁμα καὶ νοστήμευ τῶν ἰχθύων τροφῆς.

ΠΙΣΤΟΣ ΚΥΩΝ

Ἐφημερίς τις τῆς Ἑλβετίας διηγείται περὶ τινος κυνὸς ἐξ ἀγίου Βερνάρδου τὰ ἐξῆς ἅπερ διατρανοῦσι τὴν πίστιν καὶ νοημοσύνην τοῦ ζώου τούτου. Πρὸ τινος χρόνου μοναχὸς τις ὀνόματι Νικόλαος ἐκ τῆς μονῆς τῆς Σαρτρῆς, ἄλλοτε ὑπάσπιστῆς τοῦ Τζάρου, ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς Φουρβουαρή εἰς τὸ μοναστήριόν του, ἀκολουθούμενος ὑπὸ ὠραίου κυνὸς τοῦ ἀγ. Βερνάρδου, εἰς ὃν εἶχε μεγάλην ἀγάπην. Ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον τὸν κεντρικὸν ἐπροτίμησεν ὁ μοναχὸς ἀτραπὸν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ Γυιέρς, ἥτις πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος εἶναι λίαν ἀπόκρημνος. Βαδίζων δὲ ἀνεγίνωσκε καὶ αἶφνης παρπατήσας. Καταπεσὼν εἰς τὸν κρημνὸν, δὲν ἐσταμάτησεν ἑωσὺ ἐφθασεν ἀναίσθητος καὶ πλήρης μωλώπων εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ῥύακος. Ὁ κύων ἠκολούθει, καὶ ὡς ὑποτίθεται ἐπειράθη νὰ τὸν ἐξεγείρῃ. Μὴ κατορθώσας ἐν τῇ προσπάθειᾳ του ταύτῃ, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἀτραπὸν καὶ ἔπραξεν ὅ,τι αὐτῷ δυνατόν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν δύο ποιμένων οἵτινες τυχαίως διήρχοντο, ἀλλὰ φοβηθέντες ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ κυνὸς, τὸν ὅποιον ἀπέδωκαν εἰς ὑδροφοβίαν, ἀπεχώρησαν δρομέως. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ κύων ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ μοναστήριον, καὶ οἱ καλόγηροι, νομίσαντες ἐκ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὅτι ἐπείνα, τῷ προσέφερον τροφὴν. Ἀλλὰ τὸ ζῶον ἀπεποιήθη νὰ φάγῃ, καὶ διὰ τῶν παρὰ πονητικῶν αὐτοῦ ὕλακων καὶ κινήσεων κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν νὰ δείξῃ τοῖς καλοῦργοις ὅτι κατὰ συνέβαινε. Ἐπὶ τέλους τινὲς τούτων ἀπεφάσισαν νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι, καὶ ὁ κύων μετὰ πολλῶν ἐκδηλώσεων εὐαρεσκείας, ὠδήγησεν αὐτοὺς προπορευόμενος εἰς τὸ μέρος ἐνθα κατέλιπε τὸν κύριόν του. Ὅταν ἐφθασε τὸ μέρος τῆς ὁχθῆς τοῦ ποταμοῦ ἐξ οὗ ὁ πατὴρ Νικόλαος εἶχε κρημινισθῇ ἤρχισε νὰ γαυγίζῃ καὶ ὁ καλόγηρος ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον εἶχεν ἀναλάβει τὰς αἰσθήσεις του ἠδυνήθη νὰ ἐκβάλῃ ἀσθενῆ κραυγὴν. Ὅταν οἱ σωτῆρες αὐτοῦ, προηγουμένου τοῦ κυνὸς, ἐφθασαν μέχρις αὐτοῦ, τὸν εὗρον κείμενον μὲ τοὺς πόδας ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ὅλως ἀνίκανον νὰ κινήθῃ. Τῇ βοήθειᾳ τῶν ποιμένων, τοὺς ὁποίους αἱ ὕλακαί καὶ κραυγαὶ ἔφερον ἐκεῖ, κατῴρωσαν νὰ τὸν σύρῃσι μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ κρημνοῦ καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ μοναστήριον ἐνθα νῦν διατελεῖ ἐν πλήρει ἀναρρώσει. Ὁ κύων ἐκτοτε διέμενε παρὰ τὴν

κλίνην τοῦ κυρίου του, τὸν ὁποῖον ἡ νοημοσύνη καὶ ἀφοσιώσις του ἔωσαν ἐκ φοβεροῦ θανάτου.

ΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

«Τί ἀξιόλογον πρᾶγμα εἶναι αἱ γνώσεις, ἔλεγεν ὁ ζωπρὸς καὶ ἐνεργητικὸς ἄνθρωπος εἰς ἓνα πολὺ πρεσβύτερον αὐτοῦ. «Αἱ γνώσεις εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα», ἐπανέλαβεν ἐκεῖνος, «τὰ τέκνα μου γινώσκουσι πλείωτερα ἐν ἡλικίᾳ ἢ καὶ ἐπὶ τῶν ὄσων ἐγὼ ἐγίνωσκον ἐν ἡλικίᾳ δώδεκα ἐτῶν. Δύνανται ν' ἀναγινώσκωσι παντὸς εἶδους βιβλία, καὶ νὰ ὁμιλῶσι περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Ὁ κόσμος εἶναι πολὺ σοφώτερος ἢ ὅσον ἦτον ἄλλοτε. Ἐκαστος γινώσκει τι περὶ παντὸς πράγματος. Δὲν φρονεῖτε, κύριε, ὅτι αἱ γνώσεις εἶναι ἀξιόλογον πρᾶγμα;»

«Πῶς κύριε, ἐπανέλαβεν ὁ γέρον, σοβαρώτερος γινόμενος, τοῦτο ἐξαρτᾶται καθολοκληρίαν ἐκ τῆς χρήσεως ἧτις γίνεται αὐτῶν. Δύνανται νὰ ᾖναι εὐλογία ἢ κατὰρα. Αἱ γνώσεις εἶναι μία αὐξήσις δυνάμεως, καὶ ἡ δύναμις δύναται νὰ ᾖ καλὸν ἢ καλὸν πρᾶγμα.»

«Τοῦτο σωστὰ σωστὰ δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω», εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, «πῶς ἡ δύναμις δύναται νὰ ᾖ καλὸν πρᾶγμα.»

«Θὰ σὰς εἶπω», ἠπῶς ἀπήντησεν ὁ γέρον, «ὅταν ἡ δύναμις ἐνὸς ἵππου εἶναι ὑπὸ περιστολῇ, τὸ ζῶον εἶναι χρήσιμον, κομίζον φορτία, σύρον βάρη, καὶ φέρον τὸν κύριόν του. Ἀλλ' ὅταν ἡ δύναμις ἐκείνη εἶναι ἀπεριόριστος, ὁ ἵππος θραύει τὸν χαλινόν του, κατασυντρίβει τὴν ἅμαξαν τὴν ὁποίαν σύρει ἢ ἀπορρίπτει τὸν ἀναβάτην.

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν ὁ μικρόσωμος ἀνὴρ.

«Ὅταν τὸ ὕδωρ μεγάλης λίμνης καταλλήλως ὁδηγῆται διὰ τάφρων, καθίστησι τοὺς πέριξ ἀγροὺς εὐφόρους, ἀλλ' ὅταν ἐκρήγνυται ἐκ τῶν ὀχθῶν, παρὰσύρει πᾶν τὸ προστυγχάνον, καὶ καταστρέφει τὸ προῖόν τοῦ ἀγροῦ.»

«Ἐννοῶ, ἐννοῶ», εἶπεν ὁ μικρὸς ἄνθρωπος.

«Ὅταν πλοῖόν τι ὀρθῶς ὁδηγῆται, τὸ ἱστὶον τὸ ὁποῖον ἀπλύνει καθίστησιν αὐτῷ δυνατόν νὰ φθάσῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν λιμένα· ἀλλ' ἂν κακῶς διευθυνθῇ ὅσον περισσότερα καὶ ἂν ἔχῃ ἱστία, τόσον πλείωτερον θέλει ἐξέλθῃ τοῦ δρόμου του.»

«Ἐννοῶ πληρέστατα», εἶπεν ὁ μικρὸς ἄνθρωπος.

«Τότε λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον, ἐὰν ἐννοεῖτε ταῦτα τοσοῦτον καθαρῶς, ἐλπίζω ὅτι δύνασθε νὰ ἐννοήτε ἐπίσης ὅτι ὅπως ἡ γνώσις ἢ καλὸν πρᾶγμα, πρέπει ὀρθῶς νὰ ἐφαρμόζηται. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ θέλει καταστήσῃ τὴν γνώσιν τοῦ νοῦς εὐλογίαν· ἀλλ' ἂν ἐν ταύτῃ δύναται ν' ἀποβῇ οὐχὶ καλλιτέρα τῆς κατάρας.»

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΑΡΦΕΙΛΔ.

Μετὰ ἑνδεκα ἐβδομάδων ἀγωνίαν ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ὀμοσπονδίας στρατηγὸς Γάρφειλδ ἐξέ-

πνευσε τῇ 19 Σεπτεμβρίου (ε. ν.) ἐν Λογγβράντς ὅπου εἶχε ἀρτίως μετενεχθῇ ὅπως ἀπομακρυνθῇ τῆς θερμότητος ἧτις ἐπεκράτει ἐν Βασιγκτῶνι. Ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἐθεωρεῖτο ἀπελπιστικὴ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, τῆς πεῖσαι ἐπὶ τὰ χεῖρα μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· τὸ ρίγος εἶχεν ἐπέλθῃ μετ' αὐξήσεως δριμύτητος καὶ ἡ ἀτονία ἐπῆλθεν ὑπερβολικῇ. Τὸ τέλος ὁμῶς αὐτοῦ ἦτο κάπως αἰφνῆδιον. Ὁ πρόεδρος ἐφαίνετο ἰσχυρότερος καὶ ἐκοιμᾶτο τόσο καλὰ ὥστε ἡ σύζυγος αὐτοῦ καὶ οἱ ἱατροὶ εἶχον ἀποσυρθῇ, ἀφέντες τοὺς ταγματάρχας Σουαὶν καὶ Ῥόκουελ ἐντὸς τοῦ δωματίου πρὸς φύλαξιν. Αἰφνῆς ὁ στρατηγὸς Γάρφειλδ ἐξύπνησε, παραπονούμενος διὰ σφοδρὸν πόνον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐνῶ δὲ ἡ κ. Γάρφειλδ καὶ οἱ ἱατροὶ ἐκλήθησαν ἔχασεν οὗτος τὰς αἰσθήσεις του, καὶ ἀπέθανεν ἡσύχως εἰς διάστημα εἴκοσι λεπτῶν τῆς ὥρας· ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του ὑπῆρξεν ἐσωτερικὴ αἰμορραγία. Οἱ ἀπόντες ὑπουργοὶ ταχέως ἐτηλεγραφῆθη εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον Ἀρθορ εἰς Νέα Ὑόρκην, ὅστις ἀμέσως ὤρκισθη ὡς πρόεδρος καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Λογγβράντς. Συγχρόνως ἡ εἰδησις διεδόθη μετὰ θαυμασίας ταχύτητος, οἱ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ πρὸς ἀναγγελίαν τῶν πυρκαϊῶν κώδωνες ἐκρούσθησαν τὸ μεσονύκτιον ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ἐνῶ πλήθη συνέρρεον λίαν ἐξηρησιζόμενοι εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ συνηθροίζοντο πέριξ τῶν πινάκων ἐφ' ὧν ἐκολλῶντο τὰ δελτία ἐκφράζοντες τὴν ὀργὴν αὐτῶν κατὰ τοῦ Γκιτῶ. Ὑπῆρξε τῷ ὄντι φόβος ὅτι θὰ ἐγίνετο ἐφοδος εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἰσχυραὶ πρόσθετοι φρουραὶ ἐτέθησαν ἐν αὐτῇ· ἀλλὰ τὰ πάντα ἔμειναν ἥσυχά καὶ ὁ Γκιτῶ ὅστις πολὺ ἐταράχθη μαθὼν τὸν θάνατον τοῦ θύματος αὐτοῦ, ἴσως μετενεχθῇ εἰς φυλακὴν τινὰ τῆς Νέας Ἱερσέης ὅπως δικασθῇ, καθότι ὁ τέως πρόεδρος ἀπέθανεν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ. Καθ' ὅλην τὴν χώραν τὸ αἶσθημα τῆς λύπης εἶναι ὁμόθυμον καὶ ἐιλικρινές. Τὰ κομματικὰ παρηγκωνίσθησαν καὶ ἀντεκατέστησεν αὐτὰ λύπη καὶ συμπάθεια, ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες ἦσαν οἱ μᾶλλον ἀντίθετοι πρὸς τὴν προεδρείαν τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἐξυμνοῦσι νῦν αὐτὸν ἀπροκαλύπτως. Ὁ θάνατος αὐτοῦ τῷ ὄντι, δύναται τις εἰπεῖν, κατέστησεν αὐτὸν τὸν δημοφιλέστερον τῶν προέδρων. Τὸ πένθος ἦτο γενικὸν ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσι, ἐνθα πολλαὶ οἰκίαι ἐκαλύφθησαν διὰ σκέπης καὶ πᾶσα ἐργασία καθολοκληρίαν ἐπαυσε τὴν ἐπομένην ἡμέραν τοῦ θανάτου του, πᾶν δὲ δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν γραφεῖον ἐκλείσθη τὴν ἡμέραν τῆς κηδείας του. Ἡ αὐτοψία ἡ γενομένη ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ θάνατος ἦτον ἀναπόφευκτος, μόνον δὲ ἐβράδυνε ἐκ τῆς ἐπιτηδεΐας θεραπείας καὶ τῆς ἰσχυρᾶς κράσεως τοῦ πάσχοντος τὴν ὁποίαν εἰς τῶν θεραπεύοντων ἱατρῶν ὁ Δρ. Ἀνιου θεωρεῖ ὡς ὄλως ἔκτακτον. Ἡ σφαῖρα εὐρέθη εἰς διάφορον θέσιν ἐκείνης ἣν προσεδόκων, ἦτο δὲ ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἐνῶ οἱ πνεύμονες ἐλαφρῶς εἶχον προσβληθῇ. Οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ τοσοῦτον ἡλλοιώθησαν ἐκ τῆς παθῆ-